

குந்தாவி

எழியாள்

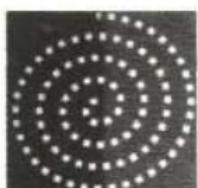

*R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD*

கருநாவு

aazhiyaal@hotmail.com

அழியாள்

மாற்று

Karunavu

A collection of poems by *Aazhiyal*

© *Aazhiyal*

First Edition : Dec-2013

Printed at Annamalai Printers

Chennai - 600 005, Tamil Nadu.

Published by Mattru

No. 101, H Blook

Muthumariaman Kovil St

M.M.D.A Colony Arumbakkam

Chennai - 600 106

Wrapper Painting : Bala.Peratharan

Wrapper & Page Layout : Balaji.V

Price : 60

ஆழியாள் (1968)

மதுபாஷினி இலங்கை திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர். முதூர் புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்தில் பாடசாலைக் கல்வி கற்றவர். மதுரை மீனாட்சி கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் கலைமாணியும், நியூ சவுத் வேல்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில முதுமாணிப் பட்டமும், தகவல் தொழினுட்பத்தில் பட்ட மேற்படிப்பு டிப்ளோமாவும் பெற்றவர்.

யாழ் பல்கலைக்கழக வவுனியா வளாகத்தில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக 1992-1997 வரை இருந்தவர். இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள்: ‘உரத்துப் பேச’ (2000), ‘துவிதம்’ (2006). இவரது படைப்புகள் பல்வேறு இலக்கிய இதழ்களிலும், தொகுப்புகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. அவுஸ்திரேலிய அரசு சேவையில் Commercial Management துறையில் Senior Contracts Administrator ஆகப் பணி புரிகிறார்.

சில சொற்கள்

கருநாவு என்னடைய முன்றாவது தொகுப்பு. ‘துவிதம்’ வெளியாகி கிட்டத் தட்ட 6 ஆண்டுகளின் பின்னால் வெளிவருகிறது. இந்தக் கவிதைகள் எதற்காக எழுதப்பட்டன அல்லது எழுதப்படுகின்றன என்பதற்கு என்னிடம் திட்ட வட்டமான கருத்து களோ, வாதங்களோ இல்லை. ஆனால் கவிதை எழுதும் விடயம் குறித்து இரு அவதானிப்பு களைச் சொல்லலாம்.

எவ்வளவு தவிர்த்தும் சில கவிதைகள் இனம் புரியாத ஒரு உந்துதலை, எழுத்தில் பதிவதற்கான பிரயத்தனத்தை, ஆர்முடுகல் மனோநிலையை மீண்டும் மீண்டும் என்னுள் ஏற்படுத்துகின்றன. அதனாலே அவை ஏதோ ஓர் உத்வேகத்தோடு சடுதியாக எழுத்தில் பதியப் படுகின்றன. சில கவிதைகள் பள்ளிக் குழந்தைகள் போல் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே வருவதால், ஒரு சிட்டுக்குருவி போலே தொடர்ந்து கண்ணாடியைக் கொத்திக் கொண்டே இருப்பதால் அவை தரும் செல்லத் தொந்தரவில் இருந்து விடுபடுவதற்காக அவற்றைப் பதிய வேண்டி வருகிறது. இவ்வாறான தொடர்ச்சியான ஆர்முடுகல் மனோநிலையோ, தொடர்ச்சியான செல்லத் தொந்தரவோ தராத கவிதைகள் வற்றாத குமிழி ஊற்றுக்கரையில் மெல்லப் பூத்துக் கிடக்கின்றன.

இந்த இடத்தில் இக்கவிதைகள் ‘நான் கேட்டது, கண்டது, கனவு கண்டது, காண விரும்பியது, காண விரும்பாதது ஆகிய சம்பவக் கோவைகள்தாம்’ எனும் புதுமைப்பித்தனின் காஞ்சனைக்கான முன்னுரை வரிகளையும் நினைவு கொள்ள வேண்டுகிறேன். அடுத்து, என்னைப் போன்றவர்களுக்கு புலம் பெயர்வு பன்முகப்பட்ட அடையாளங்களைத் தந்திருந்தாலும், ஓர் உடைந்த கண்ணாடித்

துண்டின் ஊடாக காட்சிகளினதும் உருவங்களினதும் விம்பங்களைப் பகுதி, பகுதியாகப் பார்ப்பது போன்ற பிரமையைத்தான் அது தோற்றுவிக்கிறது. இதனால் பன்முக அடையாளங்கள் அவ்வெப்போது நம்மோடு பொருந்திப் போனாலும் ஏதோ ஒரு வகையில் அவை முழுமையற்றனவாகவே காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஒரே சமயத்தில் பல்வேறு கலாச்சாரங்களில் வாழ வேண்டி இருப்பதே பெரும் வரப்பிரசாதமும், அவஸ்தையுமாக இருக்கிறது. ஒரு படைப் பாளிக்கு இந்த திரிசங்கு சொர்க்கநிலை தரும் களம் மிகச் செழுமையானது. இங்கு கிடைக்கும் கச்சாப் பொருட்களும் ஏராளம். எப்போதும் சொற்களும், படிமங்களும், காட்சிகளும் மனத்துள் ஊறிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அவை ஏதேதோ நிலங்களில் இருந்து, எத்தனையோ துணைக் கலாச்சாரங்களில் இருந்து, எண்ணற்ற தொல் நினைவுகளில் இருந்து என்னை அருட்டுகின்றன. அடையாளங்களின் பெருக்கமும், துவித வாழ்நிலையும், பெருகிவிட்ட வாழ்வனுபவங்களும் அவற்றின் அடர்த்தியும், இன்னமும் புதிய கதவுகளைத் தட்டட்டும். கண்களைத் திறக்கட்டும். அவை புதிய தடங்களாய்க் கிளைக்கட்டும்.

இத்தொகுப்பு வெளிவருவதற்கு உதவிய செ.வே.காசிநாதன், தெ.மதுகுதனன், ஊடறு றஞ்சி, அ. மங்கை, வீ. அரசு, சிவ. செந்தில்நாதன், பாலபேராதரன் ஆகியோருக்கும் கவிதைகளை வெளியிட்ட எக்ஸில், கல்குதிரை, உயிர்மை, மறுகா, ஜீவநதி, ஊடறு இணையத்தளம், அணங்கு, மூன்றாவது மனிதன், மை, ஒலிக்காத இளவேனில் ஆகியவற்றுக்கும் எனது நன்றி உரியது

ஆழியாள்

கான்பெரா
(10/9/2013)

ஆழியாள் கவிதைகள்

அம்மா	09
2 சைவரும் 1 சைவக்காரியும்	11
செவ்வரத்தம் பூ	12
குரு - 2	14
குமாரத்தி	15
மெளனம்	17
தாயும், மூன்று யாமங்களின் தேவதையும்	19
பெருமடி	23
அன்று புனித வெள்ளி 2013	25
வீடு	27
ஏமலாந்தியின் விடுமுறை நாள்	28
வரைபடம்	31
தப்ரபேண் என்ற செரண்டிப் என்ற சிலோன் = ?	33

கொப்பித்தாளில் கிடந்த (பான் கீ முனுக்கு விளங்காத) குறிப்பு யாருடையது?	35
Friend வந்திட்டா	38
குட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்	40
ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று	42
நாட்கள் வரும்	44
சந்திப்போம்	47
முரண்	49
என் அண்ணன் லசந்தவுக்கு அவர்கள்	
கூறியதாவது.....	51
பிரியாவிடை	53
வாசனை	55
வெற்றிவாகை	57
நானும் வாழ்வும்	59
மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்-7	61
பகல் விமானம்	63
பால் பெல்போரா - நடனம் முடிந்துவிட்டது	64
கொடுத்து வைத்த குட்டிப்பெண்	66
காக்கைச் சிறகுகள்	68
வெளி பற்றிய கனவில்	71
கங்காரு	72
செந்தைல மரங்களும் நானும்.....	73
மூலக் கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகள்	75

அம்மா

அம்மா

தினமும்

புல்வெளியைக் கடந்து,
தார் வீதியைக் கடந்து,
மைதானத்தைக் கடந்து,
ஓடுகின்றாள்.

பள்ளிக்கூடத்தில்

தெருவில்,
விளையாட்டுத் திடலில்,
வயல்களில்,

தொடர்மாடி வேலைத்தளத்தில்,
வீட்டில் என
எங்கும்

அம்மா சில்லுக்கட்டினாற் போல் ஓடினபடியே
இருக்கிறாள்.

நம் ஓய்வுநேரங்களிலும்,

விடுமுறை நாட்களிலும், பண்டிகைக்
காலங்களிலும் கூட

அம்மா அவதியாய் ஓடிக்கொண்டுதான்
இருக்கிறாள்.

இலைகளைக் காணாது பாதையோரத்து
மரங்கள்

வெலவெலத்து நிற்கின்ற நாட்களில்,
சருகுகளைச் சலசலக்க வைத்தபடி
அம்மா ஓடுகிறாள்.

காதோரச் சவ்வுகளில் வலிசண்ட
கிளைகளாய் உறைந்து தொங்குகிற
கொடும் பனியின் வெண்மையூடு,
ஒரு சறுக்கு வித்தைக்காரியைப் போல்
அம்மா குளிரில் ஓடுகிறாள்.

அம்மா

எப்போதும் ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறாள்.
நேரம், நேரம் என்று ஆலாய்ப் பறக்கிறாள்.
அமைதியின் நிழற் பொழுதுகளில்
ஏகோன் காய்கள் பொத் பொத்தெனை
உதிரும் போதும்
பறவைக்கூட்டங்கள் ஜிவ்வென நீருள்
இறங்கும் போதும்
அம்மாவின் கால்கள் மாத்திரம் ஓடிக்கொண்டு
இருக்கின்றன.

அம்மா ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறாள்
வசந்தம் முளைகட்டி மலர்வதைப்போல்
தலைதிருப்பி
என்னையும், உன்னையும் பார்த்தபடி
புன்னைக்கத்துக் கையசைத்த வண்ணம்
அதோ அம்மா ஓடுகிறாள்.

மார்ச் 2011

2 சைவரும் 1 சைவக்காரியும்

நீங்க சைவமா?

ம்..ம...ஸௌவப்பழம் நான்.

நீங்க?

சைவம் சைவம் சூத்த சைவம் -
சிக்கன் மட்டும் சாப்பிடுவேன்.

நீங்க எப்பிடி?

ஓமோம் நானும்

மீன் தலை சாப்பிடும்,

ஆட்டுக்குடல், மாட்டிறைச்சி சாப்பிடும்
செம்மறிக் கொழுப்பில வதக்கின நத்தை
சாப்பிடும்

சைவக்காரி.

செவ்வரத்தம் பு

விரல்களால்
குறித்துச் சொல்ல முடியாத
தருணமொன்றில்
சிவப்பு
அவனுக்குப் பிடிக்காமல் போனது
ஆனால் சிவப்போ
அவனை மிகவும் விரும்பியது.

எப்போதும் அவனைச்
சுற்றிச் சுற்றியே வந்தது
எல்லா இடமும்
சிவந்த காய்ந்த ரத்தம்
எல்லா இடமும்
வீங்கிச் சிவந்த மெலிந்த உடல்கள்
எல்லா உடலிலும்
சிவப்பு வீறல் காயங்கள்
இப்படியாக
சிவப்போ அவனை மிக விரும்பியது

அவனுக்கோ சிவப்பே பிடிக்கவில்லை
சிவப்பை விட்டுத்
தூரப்போவதாக
அவன் முடிவெடுத்துக் கேட்டபோது
அவர்கள்
அவனை விடவில்லை

வாழுக் கிடைத்த நாளெல்லாம்
அவனும் சிவப்பை வெறுத்தபடியே இருந்தான்
ஆனால் அவர்களோ
அவனைப் போக விடவில்லை

காளி ஆச்சி என்ன செய்வாள்?
அவள் செவ்வரிக் கண்களை மூடிக் கொண்டு
அவனைக் கைவிட்டாள்

ஓரு சாதாரண நாளில்
செம்மண் புழுதி தினமும் பிரண்டெழும் குச்சு
ஓழுங்கையில்
துவண்டு,
ஊர் நாய்கள் எட்டிக் குலைக்க

மிகச் சாதாரணமாய்ச்
சிவப்பில்
ஊறித் தோய்ந்து கிடந்தான்
ஓரு செவ்வரத்தம் பூப்போல.

21/02/2011

வெளக்கீச் சிக்கவில்
 வாழ்வை நான் கொலை செய்து தொலைக்கும்
 விளிம்பில் நின்று,
 தேடோ தேடென்று தேடும் பொழுதுகளில்
 வருவதுமில்லை,
 கண்ணில் தட்டுப்படுவதுமில்லை
 கொள்ளளயில் போற அந்தச் சாவைப்
 போலவே.

என் மனமோ
 பெயரற்ற சிறு காட்டுப்பூவைப்போல்
 தைலக் காடுகளைங்கும் லயித்து
 பிஞ்சிலைகளில் எழுதப்பட்ட துணுக்குகளை
 வாசித்து
 நிறமற்று மிதந்தலைகையில்
 வந்து இறங்குவார் விர்ரெனத்
 தும்புக்கட்டையில் வந்த மந்திரவாதியாய்.

இன்று நாம்
 பால்வீதியில் புதையுண்ட
 கிரகப்பனிக் கோளங்களுக்கு
 உயிருட்டலாம்
 வா உடனே என்று.

குமாரத்தி

என் தந்தையரின் வாயில்கள்
எப்போதும் எனக்காகத் திறந்தே கிடக்கின்றன
தூபங்களின் வாசனையோடு
விளக்குத்திரிகளின் பித்தளை வெளிச்சத்தோடு
கருங்கற் படிகளோடு
என் தந்தையரின் வாயில்கள் எப்போதும்
திறந்தே கிடக்கின்றன.

வெளி முற்றத்திலிருந்து
நான் தொடுத்த வில்லுக்கும்
ஹர்க்கோடியில் இருந்து,
அதற்கும் அப்பால், அப்பால் இருந்து
நான் எய்த அம்புகளுக்கும்
பதில் எதுவுஞ் சொல்லாது
என் தந்தையரின் வாயில்கள் எப்போதும்
திறந்தே கிடக்கின்றன
ஆழிப் பெரு மெளனத்துடன்.

தந்தையரே!

ஓரு கெட்ட குமாரனைப்போல் மீண்டும்
உங்கள் வாயில்களை நோக்கி வருவேன் என
நீங்கள் நினைத்திருக்கலாம் ஆனால்,
அறிக! நானோ அவனில்லை
நான் குமாரத்தி.

நீங்கள் தரும் உயர்ந்த வஸ்திரத்தை
ஏற்கப் போவதில்லை
விருந்துண்டு உம்மோடு
கீத வாத்தியத்தியத்தில் மூழ்கிக் களிக்கவும்
போவதில்லை
வீடு திரும்புதலும் எனக்கில்லை.

கூடாரங்கள் அமைத்து
வனாந்தரங்களில் அலைந்தாலும்,
தூரதேசக் குளிரில் திசையறுந்து திரிந்தாலும்,
ஒளி பெருக்கெடுத்துப் பொங்கி வழிந்தோடுப்
பெருகிப் பெருகிப்
பேராறாய் விரியும் பால்வெளியைக்
கண்டு சிலிர்த்த குமாரத்திகள் வீடு
திரும்புவதில்லை.

இனி வீடு திரும்புதல் எனக்கில்லை.

தந்தையரே! எனக்காக நீங்கள் காத்திருக்க
வேண்டாம்.

மெளனம்

மெளனம் சம்மதத்திற்கு அறிகுறி
சம்மதம் இன்மைக்கும் அறிகுறி
அது
எதிர்ப்புணர்வின் அறிகுறி
எதற்கான அறிகுறியுமே அல்ல.

மெளனம்
சினத்தின் இறுக்கம்
இயலாமையின் துயரம்

மெளனம் ஒரு பாவனை
கூர்ந்து கவனித்தலின் குணாம்சம்
அல்லது
ஒட்டாமல் இருத்தலின் வெளிப்பாடு

மெளனம்
அனுபவம் கற்றுத் தந்த மந்திரச் சொல்
பேரமைதியின்
மகத்தான இசைக்குறிப்பு

ஆனால்
அவமானங்கள்,
ஏமாற்றங்கள், துரோகங்களின் முன்,
மெளனம்
ஒரு உதடு பியந்த கறுப்புச் சிறுமி.

சட்டை கிழிந்து, முகம் கன்றி
கூனிக்குறுகி
ஒரு காலோடு நிற்கும்
அம் மெளனம்,
அவளின் வற்றும் உயிர்ச்சாறு
பறக்க விட்ட
கடைசி வெள்ளைக் கொடி.

27/06/2010

தாயும், முன்று யாமங்களின் தேவதையும்

அவள் நடக்கிறாள்
கடந்த ஒன்பது நாட்களாய்.

ஒன்பது பகல்களும்,
ஒன்பது இரவுகளும் முழுதாய்க்
கழிந்துதான் போயின.

அவைவின் களைப்பிலும்
“என் மகளைக் கண்மை ரோ, கண்மை ரோ”
என முனுமுனுத்துப் பிதற்றுகிறாள்
அப் பைத்தியக்காரி.

அவளின் வழிப்பாதை எங்கிலும்
முகில்கள் உறைந்து கனக்கின்றன - ஓராயிரம்
பறவைகள் அவளை வெறித்துக் கடந்தன
காற்றோ ஊளையிட்டுப் பொருமுகிறது

மனிதர் எவரும் உதவவில்லை
பெருங்கடவுளரும் கைகொடுக்கவில்லை -
அவளின்

பாதம் பட்ட நடை பாதை நெடுகிலும்
பூண்டுகளோ கருகித் தீய்கின்றன.

எந்த வாயும் அவளுக்காகத் திறக்கவில்லை
எவர் கண்களும் அவளுக்காகக் கனியவில்லை
எந்தச் சீவன் தன்னும் சாட்சியாக
முன்வரவில்லை

“என் மகளே என் மகளே” எனப்
பிதற்றிக்கொண்டு முன்னே நடக்கிறாள் -
அவள்

பாதம் பட்ட நிலமோ இறுகி உறைகிறது
பால் கட்டிய சோளக்கொல்லைகள் வேரமுகிச்
சரிகின்றன
பூக்களின் பொன் தாதுக்கள் நிறமழிந்து உதிர
தேன் சிட்டுகள் சருகுகளாய்ச் செத்து வீழ்ந்தன
நீள் மரங்கள் நெடு நித்திரைக்குப் போயின.

“பனிப்பாலை,
பனிப்பாலை
பனிப்பாலையைத்தான் உங்களுக்குத்
தருவேன்!”
உள்ளுக்குள் குமைந்து கொண்டு அவள்
வழி நெடுகிலும் நடந்தாள்.

கோடானு கோடி ஊசிகளை
பனிப்புயல் அள்ளி வீசியது
நிலம் உறைந்து, நீர் உறைந்து,
பொழுது மங்கிக் கொண்டிருந்தது.

அன்று பத்தாம் நாள்
 இதோ அவளிடம் வருகிறாள்
 இருளிலும் இருளான ஹெக்கேட்
 முன்று யாமங்களின் முகங்களுடன்,
 யுகசந்திகளின் நடுவிலிருந்து நேரே
 வந்திருந்தாள்

“கேட்டேன் உன் மகளின் கதறலை, ஆனால்
 பார்க்கவில்லை” எனத் திடுமென்று திசையைத்
 தெற்கு நோக்கிச் சுட்டுகின்றாள் - பின்
 அமாவாசைகளினதும், கறுப்புகள்
 அனைத்தினதும் தேவதையானவள்
 தனது வேட்டை நாய்களை உசப்பேற்றி
 முன்னே ஒடவிட்டுத் தன் இரட்டைத்
 தீப்பந்தங்களை உயர்த்தி வழிகாட்டித்
 தாயுடனே விரைகிறாள்.
 எந்தக் கடவுளரும் கண்கொட்டவில்லை
 எல்லா வாய்களும் பொத்திச் சமைந்தன.

துரோகங்களினதும் அவமானங்களினதும்
 பொய்மைகளினதும்
 அடர்காடுகள் இடையே அவர்கள் பயணித்து,
 மாதுளை முத்துக்களைப்
 புளிப்பு இனிப்பாய்ச் சுவைத்த
 மகளைக் கண்டனர்,

கண்ணாரவே மகளைக் கண்டனர்!!

அழைத்து மீண்டும் வீட்டைந்தனர்.

அளவற்ற ஆனந்தத்தில் தாய்
மூன்று தடவைகள் உழுத செம்மண்
வயல்களையும்
வற்றாத சாகுபடிக்கான வரத்தையும்
அள்ளிக் கொடுத்தாள் அனைவருக்கும்

உயிர்கள் சிலிர்த்தெழுந்து துளிர்க்கச்
சாரல் மழையோ
கோளார்த்தம் எங்கும்
இளவேனிலாய்ப் பொழிந்தது.

21/06/2013

பெருமடி

கடற்கரைகளில்
எவ்வாறெல்லாம் புதைத்திருக்கிறோம்
இரகசியங்களை.

விரல்களால் கீறி அழித்தவையும்
காற்பெரு நகத்தால் நிமிண்டிப்
புதைத்தவையும்
கால் நனைக்கையில் பாதத்தாடு நழுவிப்
போனவையும்,
மணற்கோட்டையாய் எழுந்தவையும்
தோண்டிய சூழியுள் விழுந்தவையும் என
எத்தனை இரகசியங்களைப்
புதைத்திருக்கிறோம் கடற்கரைகளில்?
எத்தனையைக் கரைத்திருக்கிறோம் இக்
கடல்நுரைகளில்.

ஆனால்
கடலின் பெருமடி யோ வாஞ்சை மிக்கது,
மிக வாஞ்சை மிக்கது.

இரைச்சலில்
நம் காதுகளுக்கெட்டாத வாக்கியங்களின்
கருணையையும்,
கரிக்கும் உப்புக்காற்றில்
காதலர் மென்று விழுங்கிய அழகிய
சொற்களையும்,
பிரம்ம ரகசியமாய்க் கோர்த்து வைத்திருக்கிறது
அப் பெருமடி.

ஒவ்வோர் நாளினது கடைநுனியிலும்
நம் ஒவ்வோரது ஒவ்வொரு ரகசியமும்
உயிர் பெற்று எழுகிறது
சினை பொதிந்த ஓர் வெள்ளி மீனாய்
ஓர் கடற்பாசித் தாவரமாய்
ஓர் பவளப் பூப்பாறையாய் உருக்கொண்டு.

ஆமாம்
கடலின் பெருமடியோ வாஞ்சை மிக்கது,
மிக வாஞ்சை மிக்கது.

மீளவும் மற்றுமொரு புதிய நாளின் விடியலில்
ஹோ...ஹோ...ஹோவென
மேலும் இரகசியங்கள் பல வேண்டி
ஆர்ப்பரித்துப் பாறைகளில் மோதிச் சிதறுகிறது
கடல்.

கரையொதுங்கும் அலைகளுடு
தவிப்பாய்க் காத்திருக்கின்றனர் கடற் கண்ணியர்
நம் இரகசியங்களைக் கடல் சேர்த்து
உயிர்ப்பிக்க.

17/01/2007

அன்று புனித வெள்ளி 2013

காற்றைக் கிழித்து
நெடுநெடுவென்று நிற்கும்
சாம்பல் நிறத்துக் கட்டடங்கள்

கீழே

ஹாட் pants கால்கள்
கறுப்புச் சிவப்பு சல்லடைக் காலுறைகளுடன்
தரித்து நிற்கின்றன

3 1/2 அங்குலத்துக் குதிகால் சப்பாத்துகளோ
நடக்க முடியாமல் நடந்து
வீதியைக் கடக்கின்றன
புவியீர்ப்பின் சமனிலை பேணியபடி

முகப்பவுடர்களும், கண் பூச்சுக்களும்
இன்னமும் கலையத் தொடங்காத
இளங்காலையில்,
மேபலின், லோரியல் மினுக்கிச் சாயங்கள்
Because we're worth it என்று
உதடுகளிலிருந்து சொட்டுகின்றன

திடீரென

எல்லோரது கழுத்துகளையும், கண்களையும்
மேலே உயரச் செய்தவண்ணம்
உன் கைகளைத் தோகையாக விரித்துப்
பரப்பியபடி
நீ கீழே வந்து கொண்டிருக்கிறாய்

கணம் பத்திலோ, பதினொன்றிலோ
வண்ணங்கள் அனைத்தையும்
வீதியெங்கிலும்
அள்ளிச் சிதறிச்
சடாரென்று தீர்க்கிறாய்
வாழ்வதற்கான உன் வேட்கையை.

புனித ஞாயிறன்று
நீள் சட்டகத்துள் ஓலியமாய்
மஞ்சள் சட்டை, சப்பாத்தோடும்
நக்கல் சிரிப்போடும்
உன் உயிர்நண்பி ஓலிவியாவின் முன்
உயிர்த்தெழுகிறாய்.

அவரோ அழுது வடிக்கிறாள்!!!

உனக்குப் புரியவில்லை
ஓலிவியாவின் முக்கு நுனியும், காது
மடல்களும்
ஏன் சிவந்தே கிடக்கின்றன என்பதும்
அவளின் கண்கள் ஏன் நிறமற்ற தாரையை
வடிக்கின்றன என்றும்
உனக்குப் புரியவில்லை

வாழ்தல் என்பதுவும்.....

05/04/2013

எனக்கோர் வீடு வேண்டும்
 நாலு சதுர அறைகளும் (10 அடி x 10 அடி)
 நன்நான்கு மூலைகளும்
 நீள்சதுர விறாந்தைகளும் அற்றதோர்
 வீடு வேண்டும் எனக்கு.

என்னெச் சுழற்றும் கடிகாரமும்
 என்னோடே வளரும் சுவர்களும்
 சுற்றி உயர்ந்து இறுகிய கல்மதில்களுமற்றதோர்
 வீடு வேண்டும் எனக்கு.

பூட்டற்ற கதவுகளுடன்,
 சாத்த முடியாத ஜன்னல்களுடன்
 எப்பக்கமும் வாயிலாக
 வீடொன்று வேண்டும் எனக்கு.

குளிரில் கொடுகி
 வெயிலில் உலர்ந்து
 மழையில் குளித்து
 காற்றில் அசைந்து -என் பூக்கள்
 பறந்து பரவசம் எய்த

ஒரு வட்ட வட்ட வீடொன்று வேண்டும்
 எனக்கு
 வானத்தின் வளைவுடன்.

ஏமலாந்தியின் விடுமுறை நாள்

1

கைகளைப் புறத்தே ஊன்றிக்
கால்களை வீசி ஆட்டினபடி
மலை மதில்களில் குந்தியிருக்கிறாள்
வானக்காரி.

நாவல் நிறத்துக் குறுணிப் பூக்களையிட்டு
ரீங்கரிப்பின் இறக்கைகள் மொய்த்துப்
படபடக்கின்றன.

கடற்காகங்கள் கரைகின்றன.

தம்மைத் தூரத்தும் சிற்றலைகளைத்
தாண்டி ஓடிச் சிரிக்கிறார்கள் சிறுவாண்டுகள்.

தூரத்தே நீந்தினபடி
காதலர் இருவர் இட்ட முத்த ஒலி
மிதந்து கரையடைகிறது.

வானக்காரி
 கால்களை நீட்டிச் சரிந்து
 தலைக்கு வலக்கை முட்டுக்கொடுத்தபடி
 ஏமலாந்துகிறாள்.

சரிந்தும் புரண்டும் கிடக்கின்றன
 பச்சை குத்திய கணுக்கால்களுடன்,
 முதுகுகளும்
 மயிரடர்ந்த தொப்பை வயிறுகளும்.

இராவணன் மீசை ஆறுதலாய் உருள்கிறது.

குரைத்து ஓயாத மதியநேரத்து நாய்ப்பட்-
 டாளத்தைப் போல்
 அலைகள் வந்து வந்து
 மீண்டும் வந்து இரைந்து
 கொண்டேயிருக்கின்றன.

கூவெனக் கத்திக் கும்மாளமிட்டபடி
 இன்னுமொரு நண்பர் கூட்டம் ஓடுகிறது
 கடலை நோக்கி.

ஊறும் ஈரத்தில்
 மணற்கோட்டைகள் மெல்ல அமிழ்கின்றன.

3

கனவோ தொலைவோ நினைவோ எனப்
பிரித்தறிய முடியாதபடிக்கு
பந்தடிபடும் சுத்தத்துடன் எங்கோ கரவொலி
எழுகிறது.

கடற்பறவையொன்று இமை விளிம்பை
மெத்தென வருடி அமர்கிறது.

ஆடும் கடற்பாசிகளின் மேலே
அசைந்தபடி
மூடாத வாயால் பெருங்குறட்டை எழுப்பித்
தூங்குகிறாள்
வானக்காரி.

அவளுள் உப்பும் மணலும் நானும்.

12/12/2007

உடும்பு பிடி

இரு,

தவழ்,

நில்,

நட,

ஒடு.

பிறகென்ன இனி ஓட்டந்தான்.

படி, படி, படி

எடு, எடு, எடு வேலை.

உழை, உழை, உழை

கட்டு, கட்டு, கட்டு கலியாணம்

கட்டு கட்டு வீடு.

பிள்ளை,

பெறு பெறு பெறு - பெத்தாச்சா?

இன்னும்
உழை உழை உழை
பெறு பெறு பெறு மேலும்.

இன்னும் உழை உழை உழை
உழை உழை
உழை.

ஓய் ஓய் ஓய்
ஓமோம் இனி ஓய்ந்திருக்கலாம்.

வாழ்வதற்கென்றே(?) உள்ளது
உலகெங்கிலும் பிரசித்தி பெற்ற
ஒரு மயிர் கலையாத ஒற்றை வரைபடம்.

சாவின் வழிப்பாதைக்கோ
வரைபடங்கள் ஏதும் தேவையில்லை - அது
மர்ம முறுவலுடன் அவரவர் முகங்களின்
முன்னால்
இயல்பாய்
அவரவர்க்கான மூக்காய்க் குந்தி இருப்பதால்.

17/01/2007

தப்ரபேன் என்ற செரண்டிப் என்ற சிலோன் = ?

கேள்விகள் கேட்கும் நேரமல்ல இது
என்றாலும் நான் கேட்பேன்.

சந்தனக் குச்சிகளின் புகை, அலரிப் பூக்கள்,
தெளித்த அத்தர் எனச்
சாவுக்கு அப்போதெல்லாம்
மணம் பலதாய் இருந்தது.

விகாரை வீதிப்
புத்தன் கூட
வெள்ளரசின் கீழிருந்து - அவ்வப்போது
கீறலாய் முறுவலிப்பான்.

இது கேள்விகள் கேட்கும் நேரமல்ல
என்றாலும் நான் கேட்பேன்

மதிப்புக்குரிய சீமாட்டியரே! கனவான்களே!
குரியன் மறையாச் சாம்ராஜ்யம்
உங்களுடையதாய் இருந்தது
மிகச் சிறந்த கடலோடிகளாய் நீங்களும்
இருந்தீர்கள்.

நீங்கள் அள்ளித்தந்த பரிசுகளே
வெடித்துவக்கும்,
வெடிமருந்தும்
இந்த ஊர் நெடுக ஓடித்திரியும் தண்ட
வாளமும்.

நீங்கள் கொடுத்ததே - இம் முகத்தின்
பூனைக் கண்களும், செம்பட்டைத் தலை
மயிரும்.

(ஆம். எதையும் மறக்கவில்லை நான்)

மாட்சிமை தங்கியவரே!
அடியார் புடைகுழ் மேன்மை மிகு
திருவுருக்களே!
இது கேள்விகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நேரமல்ல
என்றாலும் நான்
பளிச்சென்று சிவப்பாய்க் கேட்பேன் -
எந்த விசுவாசமும் அற்று:

நீங்கள் கப்பல் கப்பலாய் அள்ளிப் போன
திரவியங்களின் வாசனையை மீறி,
இன்னமும் வீசவில்லையா
எங்கள் புத்தனின் பச்சை இரத்தக் கவிச்சை?

மே 2009

கொப்பித்தாளில் கிடந்த
(பான் கீ முனுக்கு விளங்காத)
குறிப்பு யாருடையது?

என்ற ஊர் சின்ன ஊர்

பெரியம்மா, பெரியப்பாக்களாலும் - மாமா
அத்தை சித்தி சித்தப்பாக்களாலும்,

கிளி மாமி, விஜி மாமி
வடிவு அன்ரி, வனிதா அன்ரி
சொக்கா அங்கிள்களாலும் நிறைஞ்ச ஊர்.

அம்மம்மா, அம்மப்பாவும்
அப்பப்பா, அப்பம்மாவும்
தாத்தா பாட்டி ஆச்சிகளும் எனக்கு
இருந்தார்கள்.

ஓரு நாள்

மீன் விக்கப்போன செல்லம்மா பாட்டியை
மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்துக்குக் கீழே கூறாக்கி
வீசினார்கள்.

பெரிய மாமாவும், ராஜி அத்தையும்
வெள்ளவத்தைப் பெற்றோல் நெருப்பில்
கருகினர்.

பிறகு
ரவிச் சித்தப்பா இயக்கத்துக்குப் போனார்.

வனிதா அன்றி இன்னோர் இயக்கத்துக்கு
போனா.

சேகர் சித்தப்பா காணாமல் போனார்.

சித்தி சின்னாபின்னமாகிச் செத்துப்போனா
(என்றை ஆசைச் சித்தி)
ஆச்சியையும் போட்டுத் தள்ளினாங்கள்.

சொக்கா அங்கிள் துரோகியாய்த் தொங்கினார்.

நோர்மல் சாவு அப்பப்பாவுக்கு.

சுவிலில் கிளி மாமி
விஜி மாமியும் மாமாவும் கன்டா.

இரண்டு பக்கமும் ஷல் அடிச்சு பல தலைகள்
சிதறிப் போச்சு.

இப்ப
பெண்ணாம்பெரிய உலகத்தில் இருக்கிறேன்
நான் - என்போல
நிறையச் சிறுவர்களோடு.

எங்களைச் சுற்றிலும் மூள்வேலி
கண்டுபிடி எங்களைக் கண்டுபிடி - எங்க
கண்டுபிடி எங்களைக் கண்டுபிடி.

30/06/2009

Friend வந்திட்டா

மிளகும், கிராம்பும் கூடின
கவிச்சை வயற்காடாய்
என்னெக் கமிழ்ந்தேழச் செய்த வண்ணம்
வருகிறாய் நீ மாதந்தோறும்

மார்பு இரண்டின் கனம் ஏற
அடிவயிறு அலைந்துளைகிறது
துளித்துளியாய்ப்
பரவும் சுரலிப்பின் வெதுவெதுப்பில்
நகக் கண்கள் இருபதும் பளபளக்கின்றன
இடுப்போ இளகிக் கிடக்கிறது.

உடன் பகிர

இருபத்தியெட்டு நெடுநாட் கதைகள் உண்டு
(இருப்பதோ மூன்றே நாள்.)
சொல்லி முடிப்பதற்குள்
நெஞ்சு வெம்பித் தொண்டையும் கம்முகிறது.

தொடர்ச்சியாய் என்னுள் எழும் வட்ட
வட்டக் கோபத்தை,
ஏனென்றே தெரியாத எதற்கோவான சலிப்பை
தூக்கிப் போட்டு உடைக்கிறேன் -
சலீர் சலீரென அவை சிதறி நம்முன்
கிடக்கின்றன.

கதவடியில் அண்ணர் முறைத்துக் கொண்டு
நிற்கிறதையிட்டு நமக்கென்ன கவலை?

இப்போது நம்
குதித்தாடும் அசைவுகளோடான உடலின்
கூத்தாட்டம் தொடங்கிவிட்டது
சிரிப்பும் எம்மை அப்பிக்கொண்டாயிற்று

எம் சிரிப்பின் களி கூடக் கூட
முழுதாய் ஜோலித்துப் பெருவெளியில்
பிரகாசிக்கிறது சந்திரன்.

இதோ கால்களிடையே
சந்தோஷத்தின் புதிர்ப்பாதைகளெல்லாம்
மடைதிறக்க
ஒரே அள்ளாய் அள்ளுப்பட்டுப் போகிறது
ஒரு துண்டுச் செங்கபிலப் பசுமை.

இந்நாளில் எந்நாட்களிலுமற்ற நிம்மதியுடன்
கழிமுகத்து வண்டற் படிவாய் - உன்
அடிவயிறு கட்டி உறங்குகிறேன் வெது
வெதுப்பாய் - அது
பிறப்புக்கு முன்னதாயும் சாவை மிக
அண்மித்ததாயும் இருந்தது.

16/8/2008

குட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்

திடுக்கிட்டு விழித்தேன்
அது துவக்கொன்றின் வெடியேதான் - அதில்
எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை
நேரத்தைப் பார்க்கிறேன்
பின்னிரவு 1.27

வெடிச்சத்த நினைவை மீளவும் என்னுள்
எழுப்புகிறேன்
எத்தனை தடவை குடு விழுந்தது?
ஓன்று, இரண்டு,நான்கு??
எண்ணிக்கை பிழைப்பது போல் இருந்தது.

இந்தக் தடவை துவக்கின் ஒலியை மட்டும்
என்னுள் எழுப்பி விரல்களை மடித்து
எண்ணுகிறேன்
'டட்டட்டட்டட்டட்ட'

மொத்தம் ஐந்து தடவைகள்
மீளவும் என்னுள் எழுகிறது அந்தச் சத்தம்.

இத்தனை குடுகள் யாருக்கு?
இரு நண்பர்களுக்காய் இருக்கலாம்
ஒருவனுக்கு மூன்று,
மற்றவனுக்கு இரண்டு
அல்லது

ஒரு இளங் குடும்பமாய் இருக்கலாம்
தாய்க்கு இரண்டு,
தகப்பனுக்கு இரண்டு,
பிஞ்சிற்கு ஒன்று
அல்லது
ஓர் உயிருக்கே ஐந்தும் உலை வைத்திருக்கலாம்.

இடது பக்கவாட்டில் சரிந்து என்னுடல்
படுக்கிறது
முச்சந்தி வரை காதுகள் நீண்டு கிடக்கின்றன
ஒரு மின்மினி சூடப் பறக்கவில்லை சுற்று
வட்டாரத்தில்.
விடியலில் யார் வீட்டுக்கு, எந்த முகத்தோடு
போவது?
மனம் முழுதாய் விழித்துக் கேட்கிறது
மேல் அண்ணத்தில் போய் ஒட்டிக் கொள்கிறது
உண்மையறிந்த நாவு.

19/12/2008

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று

இதோ
எழுந்து
நிமிர்ந்து
உயரமாக
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்குமாய்
விசவரூப மெடுத்தபடி நிற்கிறது
அப் பெருங்கோயில்.

காற்றில் அசையும்
அக் கோபுரக் கலசம்
அவளின் தலை.

வெகு சீராய்ச் செதுக்கப்பட்ட
சிற்பங்கள்
அவளின் முண்டமாம்.

கைகளது நீளமே
அப் பெருங்கோயிற் சுற்றுப் பிரகாரம்.

உறுதியாய்த் திரண்டு
நிலத்தில் ஊன்றிப் படிந்த
அவளின் அகன்ற கால்களோ கற்துண்
வாயில்கள்.

பூஞ்செடிகள், நிழல் மரங்கள்
மணிப்புறா, அணிற்பிள்ளைகளைத்
தாண்டிப் பின் நந்தியும் தாண்ட
பிரமாண்டமாய் மேல் உயர்கிறது
பஞ்சா ராத்தி!

ஓருங்கே சூம்பிய
அனைத்து கைகளும்
உள்ளங்கள் கனிந்து கண்ணீராய் மல்கிக்
கடைவாய் வழியப்
பிதற்றுகின்றன அரோகரா என்று.

அவை அறிந்தோ அறியாமலோ
கருவறையின் இருட்சுடரில்
மற்றுமோர் ‘அவள்’
ஜனிக்கத் தொடங்குகிறாள்.

வெளியே
கோயிற் திருக்காளை
அசை போட்டு அமர்ந்தபடிக்கு
மொய்க்கும் ஈக்களைக்
கழுத்துமணி அசைய விரட்டுகிறது
வாலைச் சுழற்றிச் சுழற்றி.

06/05/2006

நாட்கள் வரும்

எல்லாக் கதவுகளையும்
எங்களின்
முகத்தில் அடித்து மூடுங்கள்!

எங்களுக்கான ஜன்னல்களை
அறைந்து சாத்துங்கள்!

காற்றுப் புகும் வழிகளையும்
வெளிச்சம் கசியும் எல்லாத் துளைகளையும்
இறுக்கி அடையுங்கள்!

உங்களில் எவர் தன்னும்
எங்கள் பாண் துண்டுகளுக்கு
தித்திக்கும் பழப்பாகையோ - ஒரு கரண்டி
வெண்ணையையோ பூசாதீர்கள்!

குளிரில் வெடவெடுக்கையில்
எங்களுக்கான கையுறைகளை
நீட்டாதவர்களே!
பஞ்சச் சப்பாத்துக்களையும் - எங்கள்

காதுகளை மூடும் கம்பளித் தொப்பிகளையும்
ஓழித்து வைப்பவர்களே!

எங்களைப் பாரா முகமாய் இருங்கள்
எங்களைப் பாரா முகமாய் இருங்கள்
நாங்கள் கேட்பதெல்லாம்
எங்களை முற்றிலுமாய்க் கைவிடுங்கள்
என்பதைத்தான்.

எங்களுக்கே உரித்தான
கடுந்தேநீர்க் கோப்பைகள் அத்தனையும்
நொறுங்கிச் சிதறிக் கிடக்கின்றன

எங்களுக்கே உரித்தான
மழைக்கால அங்கிகள்
சரமாயும் பெரும் பாரமாயும் அழுத்துகின்றன

எல்லாக் கதவுகளையும்
 முகத்தில் அடித்து மூடுபவர்களே!
 ஜன்னல்களை
 அறைந்து சாத்துபவர்களே!
 காற்றுப் புகும் வழிகளையும்
 வெளிச்சம் கசியும் எல்லாத் துளைகளையும்
 இறுக்கி அடைப்பவர்களே!

எங்களை முற்றிலுமாய்க் கைவிடுங்கள்
 எங்களை முற்றிலுமாய்க் கைவிடுங்கள்

அப்போதுதான்
 கடும் உறை குளிரிலும்
 பிரிண்டபெல்லா மலைக்காடுகளை அண்டாத
 * பண்டுலக்ஸ் கிளிக்கூட்டந்களுக்குக்
 கிட்டியது போல்,

நாங்களே தேடிக் கொள்வோம்
 எங்களுக்கான தானியங்கள்
 விளைந்து, இறைந்து கிடக்கும் இடங்களையும்
 எங்களுக்கான நகரங்கள்
 எழும் நாட்களையும்.

20/06/2012

* ஆதிவாசிகளின் 'நனவால் மொழி'யில்
 ரொசெல்லா வகைக் கிளிகளைக் குறிக்கும் சொல்

சந்திப்போம்

பொன்னாய்ப் புத்துச் சொரிகின்றன
கருவேலம் பூக்கள்
ஒக் மரக்கிளைகளில்
கணுக்கள் முளை கட்டுகின்றன
குளிர் குறையத் தொடங்கி
இளவேனிலும் வந்தாகிற்று * சுகி - ஆனால்
இன்னமும் உன் விரல்கள்
என் வாசல்மணியை அழுத்தவில்லை.

நீள்யுகத்தின் கண நொடியொன்றில்,
ஒர் மார்கரீற்றாவை எனக்கு நீட்டியபடியே
பொம்பே ஜெயபூரீயின் குரலை ரசிக்கவும் -
மனக்குறுகுறுப்பின்றி
ஜெர்மெயினைத் தொடரவும்
சந்தோஷத்தை
ஒரு குழந்தை போல
அள்ளிக் கொண்டாடவும்
சொல்லாமல் சொல்லித் தந்தாய்.

ஆமாம்
கசப்பின் வழுக்கற் பாறைகளில்
சறுக்கி உருஞும் கூழாங்கற்கள் போல்
தொலைவதல்லவே நம் மனித வாழ்வு

* சுகன்யா வலென்றென் துரைராஜா (1955-2011)

ஓடும் காலங்களும்
மிதந்து அசையும் கண்டங்களும் தாண்டிய
பொழுதொன்றில்
மீளவும் சந்திப்போம் - அப்போது
பரிமாறிக் கொள்வோம்
நமக்குப் பிடித்த ப்ரீடாவின் ஓவியங்கள்
பற்றியும்,
ஆகிக்குடிகளின் வாழ்வு பற்றியும்.

நண்பீ,
அதுவரையில்
என் மின்னஞ்சல் முகவரியைப்
பத்திரப்படுத்திக் கொள்
உன் கைப்பையில்.
சந்திப்போம்.

22/08/2011

அச் சிற்பம் அனைவருக்கும் பிடித்திருந்தது

நடுஉச்சி வகிரப்பட்டு,
சீராக வாரப்பட்ட தலையில்
அவளின் ஒரு மயிர் தன்னும்
கலைந்திருக்கவில்லை

முகத்தில் புன்சிரிப்புடன்
கண்கள் மெலிதாய்ப் பக்கவாட்டைப்
பார்த்திருந்தன.

கைகள் மிருதுவாய்,
முத்திரை பிடித்தது போல்
விரல்கள் இருந்தன

இரண்டா? ஒன்றா?
அவளின் இரு காற் தொடைகளும்
ஒன்றுடன் ஒன்றாய் ஒட்டி
ஒன்று போலவே இருந்தன
அகலவில்லை அவை.

உதடுகள்
அமைதியைப் பொழிந்தன.

சுற்றியிருப்போர் பேசும்
வார்த்தைகள் அனைத்தையும்
அக் காதுகள்
கேட்டபடி இருந்தன.

சாந்தமே எப்போதும்
அதன் மறுமொழியாய் இருந்தது.

அவளைத் தவிர
அனைவருக்கும் பிடித்திருந்தது அச் சிற்பம்

அவளைத் தவிர
எல்லோரும் அதை ஏதோ ஒரு விதத்தில்
விரும்பினார்கள்

கைதேர்ந்த மர வேலைப்பாடுகளுடைய
பேழைக்குள்
பக்குவமாக வைத்து
மூடக் கூடியதாய் இருக்கிற
அச்சிற்பம்

இதோ
உங்கள் முன் எழுந்து நிற்கிறது
விறைத்த
அவளின் சவமாக -
ஒரு மயிர் தன்னும் அவளில் கலைந்திருக்க
வில்லை.

ஆமாம்! ஒரு மயிர் தன்னும் அவளில்
கலைந்திருக்கவில்லை.

12/05/2010

* என் அண்ணன் வசந்தவுக்கு
அவர்கள் சூறியதாவது.....

வார்த்தைகளாலும் பாஸீகளாலும்
பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத
எல்லாவற்றையும்
மிகச் சமுகமாகத் தீர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது
துப்பாக்கிச் சண்னங்களால்

எவ்வளவு சுலபமாக,
ஓரு பிஸ்கோத்தை
மொறு மொறுவெனக் கொறிப்பது போல
எவ்வளவு இலகுவாக.

நாட்டுக்கு நாடு
எம்மிடையே இருக்கின்றனர்
ராஜதந்திரிகளும் பல அரசியற் சாணக்கியரும்
எங்களிடையே தான் இருக்கின்றனர்
பன்மொழி வல்லுனரும், சிந்தனாவாதிகளும்
(அவர்தம் கண்ணாடி மதுக் குடுவைகளும்)

எங்களிடையே தான் குவிந்திருக்கின்றன
பட்டங்களும், பதவிகளும்,
குபேரப் பெருஞ் செல்வமும்

எங்களிடையே தான் நிகழ்கின்றன
பளிச்சென்ற புண்ணகைகளும்
சமாதானப் பேச்சுக்களும்

எங்களிடையே தான் உலவுகின்றன
நறுமணமும், மலர்ச்சியும்,
அன்பும், பரிவும்,
மெல்லிய அணைப்பும்

என்றாலும்,
எங்கள் வால்களோ
நாகரீகத்தின் உச்சாணிக் கிளையை
இறுகப் பற்றியிருக்க - தொங்கி
ஆடிக் கொண்டல்லவா
மரத்தில் நாங்கள்
எவ்வளவு அழகாக
எவ்வளவு சுலபமாக!!!

25/02/2013

-
- * வசந்த விக்ரமதுங்க (1958-2009): வழக்கறிஞரா கவும், 'த சண்டே ஸ்டர்' எனும் பத்திரிகையின் முதன்மை ஆசிரியராகவும் இருந்தவர். தன் கட்டுரைகள் மூலம் இலங்கை அரசு மீதும், LTTE மீதும் காரமான விமர் சனங்களை முன்வைத்தவர். 8 ஜூவரி 2009 ஆம் திகதி அன்று வேலைக்குச் செல்லும்போது கொழும்புப் பகுதியில், இன்நெரியாத ஆயுததாரிகளால் சுட்டுப்படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவரது இறுதி ஆசிரியத் தலையங்கம் 'And then they came for me' ஜூவரி 2009இல் பிரசுரமானது குறிப்பிடத்தக்கது.

எங்களுக்காக

என்னத்தை விட்டு விட்டுப் போகிறாய்?
 எதை விட்டு விட்டுப் போவாய் எனும்
 இலைமறை காய்ச் சொற்களுக்கு - பூமியின்
 42வது முடுக்குச் சந்தில்
 திரும்பிக்கொண்டிருக்கும் போதே
 அத்திப்பழப் பதில் கனிந்து வாய்த்தது.

கண்டிப்பாக

ஓரு ஸ்லோகத்தையோ,
 மலைப் பிரசங்கத்தையோ அல்ல - அவற்றிலும்
 பெருங் கணதியான ஒன்றையே
 நான் விட்டுச் செல்கிறேன்.

மனம் நொந்தவர்களின் கண்களை
 ஏமாந்து பேதலித்தவர் கண்களை - என்றும்
 ஏற்றுத்துப் பார்க்காத, திராணியற்ற,
 உற்று நோக்காத
 ஒடுக்கப்பட்ட கறுப்புக் கண்களைத்
 தினந்தினம் நினைக்கும்
 மனதையே விட்டுச் செல்கிறேன்.

ஆமாம்!

தொடர்பும், தொடர்பறுந்த வசனங்களும்
 விளையும் மனதை
 படிமங்களும், சித்திரங்களும்,
 யோசனைகளும்
 உரையாடலும் எண்ணங்களும் உதிக்கும்
 மனதை

இசையும் அதிர்வுகளும்,
தாளமும், பாடல்களும் சேர்த்துக் கேட்கும்
மனதை

வண்ணக்கலப்புகளும், வரிவடிவங்களும்,
காட்சிகளும்,
குரல்களும் கலக்கும் மனதை
ரசனையும், நிறங்களும்
ஒளித்தெறிப்புகளும் மின்னி வெட்டும் மனதை
புன்சிரிப்புடன்,
கொப்பளிக்கும் துக்கமும் சுழித்துப் பெருகும்
மனதை

அவதானிப்புடன், பராக்கும் பார்க்கும்
ஆயிரம் சுடர்க் கண்கள் கொண்ட
இம் மனதை

நான் விட்டுச் செல்கிறேன்,
42வது முடுக்குச் சந்தின் வழியே
திரும்பித் திரும்பி மீண்டும் பார்த்தபடி.....

18/03/2013

வீதி வளைவில்
சைக்கிள் ஓடி விளையாடுகிறார்கள்
மீனாட்சியும், பீற்றர் தொம்சனும்.

மீனூ.... மீனூ!!! அம்மாவின் சத்தம்
'ஓம் வாரேன்' என ஓடிப் போனாள்
மீனாட்சி
தன் வீட்டு வாயிலுக்கு.

சைக்கிளைக் கீழே போட்டு
பீற்றர் தொம்சனும் ஓடினான்
அவளின் பின்னால்.

வீட்டுக்குள்
அம்மாவின் முன்
மீனாட்சி நின்றாள்
அவளின் பின்னால்
நின்றான் பீற்றர் தொம்சன்.

அம்மா கட்டளையாய்ச் சொன்னாள்
'இன்னும் பத்தே பத்து நிமிஷந்தான்.....
அதோட வந்திர வேணும்'
மொழி புரியாமலே பீற்றர் தொம்சன்
தலையைச்
சம்மதமாய் ஆட்டினான்.
மறுகணம்
வீதியை நோக்கி புஸ்வாணமாய்ப்
பாய்ந்தார்கள் இருவரும்.

பீற்றர் தொம்சன்:

‘உன் வீடு நல்ல வெதுவெது என்றிருக்கிறது
நல்ல வாசனையும் வருகிறதே.....
என்ன வாசனை அது?’

ஓ.....அதுவா

என் அம்மாவின் வாசனை அது!
கண்களை மூடி காற்றை முகர்ந்தபடி
பதில் சொன்னாள் மீனாட்சி

பின்னேரமும் மெங்குளிரும்
ஓன்றாய்க் கணிந்து
இரவு ஓளிரத் தொடங்கிற்று
அவன் கண்களில்

பீற்றர் தொம்சன்

தன் அம்மாவைக் கட்டிக் கொள்ள
ஒரே ஒட்டமாய் ஓடிப்போனான்
தன் வீட்டுக்கு.

05/01/2013

வெற்றிவாகை

போர்களில்
நாங்கள்
எப்போதும் வென்றோம்!

ஜெயசிக்குறுவில்,
ஒட்டிசுட்டானில்,
பூங்கரிச் சமரில்
வெற்றி நமக்கே கிட்டியது

ஏலவே கிடைத்த பெரும் வெற்றிகள்
ஒப்பரேசன் லிபரேசனும்
ஒப்பரேசன் பூமாஸையும்.

ஓயாத அலைகள்
ஒன்று, இரண்டு, மூன்றிலும் கூட
நம்மிடமே வந்து சேர்ந்தது வெற்றி.

ரிவிரசவில்
வெலிஓயாவில்,
சம்பூரில், குடும்பி மலையில்
நந்திக்கடலில் என
ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்
மாபெரும் வெற்றிகள்!

ஜெயவேவா!
வெற்றி வேல்! வீர வேல்!
ஜெயவேவா!
வெற்றி வேல்! வீர வேல்!

ஆயுதக் கிடங்களைக் கைப்பற்றினோம்;
வெற்றி!
குண்டுகளைக் கீழே பார்க்காமலே கொட்டப்

பழகினோம்; வெற்றி!!
குறி பார்த்தும், பார்க்காமலும் சுட்டுத்
தள்ளினோம்; வெற்றி!!
வெற்றிக் களிப்பில்
எங்கும் துப்பாக்கிகள்
ரராளமாய் உயிர்த்தெழுந்தன
மேலும் வெற்றிகள் குவிந்தன!

எல்லாவற்றையும் வரிசைக் கிரமமாகத்தான்
செய்தோம்
சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என
அடித்தோம், உதைத்தோம்,
கொன்றோம், புதைத்தோம்,
விதைத்தோம்.
வெற்றிக்கு மேல் வெற்றியாய் வந்தது.

இன்று களப்பு மேட்டருகே
தன் சின்னண்ணை ஏறிந்த
மண்டையோட்டை,
காய்ந்து வழுவழுக்கும் கால் எலும்புத்
துண்டால் - திருப்பியடித்துக்
கிரிக்கெட் விளையாடுகிறாள்
சின்னஞ் சிறு மகள் ஒருத்தி.

வெற்றி.....
நமக்கே!!

10/06/2012

நானும் வாழ்வும்

அன்றுதான் விளக்கம்
எனக்குப் பிடிபட்டது
அதுவும் ஆர்க்கிமீடிசைப் போல
குளிக்கும் போது

என்றாலும்
யுரேக்கா என உரத்துக் கத்தி
சைரகியூஸின் தெருக்களில் ஓடாமல்
மிக ஆறுதலாய்க் குளித்துப் புறப்பட்டு
Gucciயின் வாசனையோடும்,
Louis Vuitton கைப்பையோடும்,
கறுப்பு அலுடியைச் சீராய் ஓட்டிச் செல்வதில்
அக் காலை புலர்ந்தது.

நாங்கள் இரட்டைச் சகோதரிகளாய்
ஒரே வயிற்றின் பிறப்புக்களாய் இருந்தாலும்
நான் வேறு என் வாழ்வு வேறு
முகில் வேறு மழை வேறு
மழை வேறு மழைபடு நிலம் வேறு

வாழ் நிலத்தின் விதை வேறு
உதிரும் கணி வேறு,
சுவை வேறு, மணம் வேறு
தோல் வேறு, நிறம் வேறு,
நான் வேறு

நான் இலந்தைச் செங்காய்களையும்,
 உறைப்புப் பணாட்டையும் விரும்பினேன்
 என் வாழ்வு
 ஆப்ரிகோட் பழங்களாய்ச் சொரிந்து -
 மணமுட்டும்
 கறுத்த ட்ரொஃபில்களைத் தேர்ந்து தந்தது.
 நான் மூன்றாம் உலகக்காரியாய் இருந்தேன்
 என் வாழ்வு முதலாம் உலகத்தினதாய்
 இருந்தது.
 நான் வேறாய்த்தான் இருந்தேன் - ஆனாலும்
 வாழ்வு என்னை வெகுதூரத்துக்கு ஒட்டிச்
 சென்றிருந்தது.

நுனுக்கமான வேலைப்பாடுகளால் ஆன
 தூண்களின் இடையே
 என் வாழ்வு மாயக் கம்பளங்களின் மேல்
 குதியுயர்ந்த சப்பாத்துடனும், இத்தாலிய
 ஸாட்டுடனும்
 நடந்து போகிறது

நான்
 வெளியே நின்றேன் - எனக்கு
 மிகப்பிடித்த கருஞ்சிவப்புச் சுங்குடிச்
 சேலையில்
 வாழ்வைப் பார்த்தபடி.

07/08/2013

**மொழிபெயர்ப்புக்
கவிதைகள்-7**

பகல் விமானம்

கண்களை மூடி னேன்
விமானத்தில் அமர்ந்து.

ஓரு துண்டு வானத்தையும்
நீலப்பச்சைச் கடலின் பகுதியொன்றையும்
கையோடு சூட்டிச் செல்ல
அனுமதிப்பார்களா என்று
அருகில் வந்த பணிப் பெண்ணைக்
கேட்டேன்?

கீழே
மிக ஆழத்தில்
காய்ந்து நெடிந்த ஆறுகளுடனும்
வெண் நீல ஒடைகளுடனும்
எனது நாடு ஜோலித்துக் கொண்டிருக்க
செக்கச் சிவந்த பாலைவனச் சதுரமொன்று
துவரும் என் தலைக்கு அணையாகி
போர்வையாய் எனை மூடுவதாய்

ஏக்கக் கனவொன்றில் ஆழ்ந்து போனேன்.

(ஆங்கில மூலம்: ஜாக் டேவிஸ்)

பால் பெல்போரா - நடனம் முடிந்து விட்டது

பால் பெல்போரா
பால் பெல்போரா
முடிந்து விட்டது நடனம்
நடனம் முடிந்துவிட்டது
இறுதியில் நடனம் நின்று போய்விட்டது.

நெடிதுயர்ந்த நெடுஞ்சாலை மலைக்குன்றருகே
போராளி அவன் மடிந்து கிடக்கிறான்
தன் முறிந்த ஈட்டி வீழ்ந்த அதே இடத்தில்
நெடிதுயர்ந்த நெடுஞ்சாலை மலைக்குன்றருகே
போராளி அவன் மடிந்து கிடக்கிறான்

பால் பெல்போரா
பால் பெல்போரா
முடிந்து விட்டது நடனம்
நடனம் முடிந்துவிட்டது
குன்றுச் சரிவிலே
அவனின் பெட்டைத்துணை
உயிரற்றுக்கிடக்கிறான்

ஏறி அவளை வண்புணர்ந்து தள்ளிய
 இராணுவச் சிப்பாயிடம்
 உயிருக்காய் நப்பாசையில் மன்றாடியவளை,
 அவளின்
 கறுத்த குரல்வளையைச் சீவித்
 தறித்தெறிந்தான் இராணுவச்சிப் பாய்.

அவள் பாலூட்டிய பிஞ்ச மகவோ
 புற்களிடையே கிடக்கிறது
 விறைத்த உருக்கு இரும்பால்
 தலை பிளக்கப்பட்டு,
 சிதறிய மூளை மெல்லத் துடித்தபடி.

பால் பெல்போரா
 பால் பெல்போரா
 நடனம் முடிந்துவிட்டது
 அட வெள்ளைக்காரா!
 இப்போது என்னை வினவிக் கேள்
 என் மனநிலை எப்படி இருக்கிறதென்று
 என்னைக் கேள்.

(ஆங்கில மூலம்: கெவின் கில்பேர்ட்)

கொடுத்துவைத்த குட்டிப்பெண்

வெள்ளைத் தலைமயிர், வெள்ளைத் தோல்
கொண்ட

கொடுத்துவைத்த குட்டிப்பெண்ணே
நீ இலகுவாய்ச் சேரலாம்.

அதிவிசேட கவனிப்புகளுக்காய்
ஓர் குட்டி இளவரசி பிரிக்கப்படுகிறான்

நீ எழுதப் படிக்கவும்
கொடிக்கு மரியாதை செலுத்தவும்
மேன்மை தங்கிய மாகாராணியாரைக் கனம்
பண்ணவும்
நாங்கள் உனக்குக் கற்றுத்தருவோம்.

விரைவில் உன் குடும்பத்தை: கம்பி
வேலிகளுக்கு
அப்பாற் தெரியும் அக் கறுத்த முஞ்சிகளை
நீ மறந்து விடுவாய்.

கறுப்புக் காட்டுமிராண்டி இனத்தை
வென்று வாகை சூடிய சமாதானம் பற்றி
நீ பள்ளிக்கூடத்தில் புதியதோர் வரலாறு
படிப்பாய்.

உன் தாய்க்காக அழக்கூடாது.
நாங்கள் உன்னில் பொழிந்த அன்பிற்காக
பிரார்த்தனை செய், நன்றியோடு இரு
எத்தனை கொடுத்து வைத்த குட்டிப்பெண் நீ!!

(ஆங்கில மூலம்: எலிசபெத் ஹொஜ்சன்)

காக்கைச் சிறுகள்

கலங்கல் நீரைப் போல
மண் நிறத்தாலானது
என் அம்மம்மாவின் கைகள்.

அவள் குழந்தைகளை
அவர்கள் எடுத்துச் சென்ற போது
தன் மகனையும்,
கடைசி மகனையும்
ஒன்றாய் இழந்தாள்
(அவளின் பூர்வீகம் கமரகுங்கா).

கார்காலத்து வானிலை போல
கறுத்த நிறமாயிருக்கும்
அவளின் கண்கள்
தினமும் அவை ஈரமாய்ப் பனித்து ஒழுகும்.

இரு குழந்தைகளின்
உறவுத் தொடர்பும்
என்றென்றைக்குமாய்
அறுந்த பின்னும் - அம்மம்மா
இடைக்கிடையே அழுது கொஞ்சம் தீர்ப்பாள்.

எனது அப்பப்பாவின் தோலோ
நிழலைப் போல
கன்னங் கரேலென்று இருக்கும்
(அவருக்குப் பூர்வீகம் ஹாப்கின்ஸ் ஆற்றுப்
பக்கம்).

அந்நியப் படையெடுப்பைத் தடுக்கவென்றே
அப்பப்பா போருக்குப் போனார்
ஆனால் அதற்கு முன்னமே
அவர்கள்
நாட்டைச் சுற்றி வளைத்துப் பிடித்து
விட்டார்கள்.

எனது அப்பப்பாவின் கைகள்
கருமையானவை
நடுச்சாம நேரத்தை விடவும்
அவை கருமை கூடியவை.

கடுமையானதோர் உழைப்பாளி அவர்
உண்மைக்காக,
கண்ணியத்துக்காக,
சம உரிமைகளுக்காக உழைத்தார் - ஆனால்
அவர் காலத்தில்,
அவருக்குச் சம ஊதியம் எதுவும்
கிடைக்கவில்லை.

என்னுடைய அம்மம்மாவும், அப்பப்பாவும்
இரு கருங்காக்கைச் சிறகுகள் போலே
கரிய நிறத்தவர்கள்.

அவர்கள் போராட வேண்டியிருந்தது
ஒன்றாய்
உயிர் வாழவும்,
காதல் செய்யவும்,
சாவதற்கும் அவர்கள் போராட
வேண்டியிருந்தது
தங்களுக்குச் சொந்தமான
சொந்த மண்ணிலேயே!!!

(ஆங்கில மூலம் : ஜோன் ஹயிஸ் கிளாக்)

வெளி பற்றிய கனவில்

நீட்டி விரித்த இக் கைகளால்
வான்வெளியை அளக்க
என்னால் முடியும்

இரவுகளின் போர்வைகளுள்
தாவிச் செல்லவும் - என்
கனவுகளின் எல்லைகளுள்
கடல் காற்று நிலங்களை
கண்ணாடி விம்பங்களாக்கவும்
என்னால் முடியும்

பத்து இலட்சம் நட்சத்திரங்களைச்
சேர்த்து அள்ளி
காதலிக்காய்ப் பரிசளிப்பதுடன்
இறையை என் பாடல்களால்
போற்றவும் முடியும்

மேகங்களைக் கொய்து ஆடைகள் நெய்யவும்
சூரியத் தட்டை மார்புக் கவசமாய் மாற்றவும்
பிறை நிலவைக் கிரீடமாக்கிக் கொள்ளவும்
என்னால் முடியும் -

காலமும் நானும்
ஒன்றுடன் ஒன்றாய்ப்
பிணைந்து
ஒன்றாகும் போது.

(ஆங்கில மூலம்: ஜாக் டேவிஸ்)

கங்காரு

சனையிலிருந்து
நீர் மெல்லச் சலசலத்து ஓடுகிறது
மலைகளின் அடிவாரத்தை நோக்கி.

சிவந்த மலர்கள் வளரும்
வாசனையை முகர்ந்த வண்ணம்
கிளையொன்றில் கூடி அமர்ந்திருக்கின்றன
பறவைகள்.

துள்ளித் திரிந்ததில் களைப்புற்ற கங்காரு
ஒர் நிழலில் கால் நீட்டிச் சாய்ந்து கிடக்கிறது
நீரின் சலசலப்பைக் கவனித்தபடி.
தண்ணீர் மெதுவாய் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

மிகச் சந்தோஷமாயிருக்கிறது அது
குறிவைத்து ஈட்டி ஏறிய மனிதர் எவரும்
அங்கில்லை.

ஏகாந்தத்தில்,
சிவந்த மலர்களின் மணத்தை மோந்து
அனுபவித்து மிதந்து
களைப்பு மிக மேவ
அது நித்திரைக்குப் போகிறது மெல்ல.

(ஆங்கில மூலம்: பான்சி ரோஸ் நபல்ஜாரி)

செந்தெல மரங்களும் நானும்.....

பெரியதும் உயரமானதுமான தெல மரங்களே நீங்களோ

மண்ணில் உரித்தாயிருக்கிறீர்கள் - அது போல என்னையும்

மரப்பட்டைகளினாடு சூட்டிச் சென்று உங்கள்

உயிரோட்டத்தில் கலந்து விடுங்கள்.

என்னைப் பற்றி நரகமாய் நாறியபடி கிடக்கும் இவ்வழகுப் படிந்த வெள்ளையை கழுவி விடுங்கள்.

திண்மரத்துள் புதைந்து கிடக்கும் இதயத்துக்கும்

எட்ட உயரே வானை முட்டிக் குளிர்ந்து வீசும் இலைகளுக்கும்

என்ன அழைத்துச் செல்லுங்கள் என் கண்களிலும், காதுகளிலும் அவற்றைப் படிய விடுங்கள்.

அப்போதுதான்

என்னை நோக்கி நீண்டு கிடக்கும் நாக்குகளையும்

என்னுள் புழுத்து நெளிந்தபடி ஊரும் பயங்களையும், ஏதிர்பார்ப்புகளையும் களைய முடியும்.

செந்தெல மரங்களே!

என் மூளையினாடே ஊடுருவி

வெளியேறுங்கள் மறுவழியாய்

எங்கு உரித்தாய் வாழ்ந்திருந்தோமோ அங்கு கொண்டு சேர்த்து விடுங்கள் -

எம் எல்லோரையும்.

(ஆங்கில மூலம்: ஜாக் டேவிஸ்)

மூலக் கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகள்

Jack Davis (1917 - 2000)

அவுஸ்திரேலிய ஆதிவாசி நாடகத்துறையின் பாட்டன் என அழைக்கப்படுபவர். மேற்கு அவுஸ்திரேலியாவின் பேர்த் நகரில் பிறந்து, யார்லூப் பகுதியில் வளர்ந்தவர். தனது 14 வயது முதலே எழுதத் தொடங்கியவர். கால் நடைப் பராமரிப்பாளராக, போதகராக, கூலி யாளாக, குத்துச்சண்டையாளராக, ரயில்-சாரதியாக, நிர்வாகியாக, பணிப்பாளராக சிறுபத்திரிகை ஆசிரியராக எனப் பல தொழில் களைச் செய்தவர். சுவாரசியமான அனுபவங்கள் நிறைந்தது இவரது வாழ்வு. இலக்கியத் துறையில் நாடகாசிரியராக, நடிகராக, கவிஞராக, கதைசொல்லியாக தன் ஆழ்ந்த தடங்களைப் பதித்தவர்.

Kevin Gilbert (1933 - 1993)

நியு சவுத் வேல்ஸ் கொண்டோபிளினில் பிறந்தவர். இளமைப்பிராயத்தை உறவினர் களுடனும், பல்வேறு பராமரிப்பு இல்லங் களிலுமாக மாறி, மாறிக் கழித்தவர். மனவியைக் கொன்ற குற்றச்சாட்டில் ஆயுத்தன் டனையை அனுபவித்தவர். சிறைக்காலத்தின் போதே கலை இலக்கியங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளத் தொடங்கினார். பின்னர் நாடகா சிரியராக, கவிஞராக, கட்டுரையாளராக, அரசியல் மற்றும் மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளராக பரிணமித்தவர். ஆதிக்குடிகளின் வரலாற்றை பல வழிகளில் ஆவணப்படுத்துவதிலும், அவர்களுக்கான அரசியல் உடன் படிக்கைகளை முன்னெடுப்பதிலும் பெரும் பங்காற்றியவர்.

Elizabeth Hodgeson (1952 -)

நியு சவுத் வேல்ஸ் வெளிந்தனில் பிறந்தவர். சிட்னியில் 'வெள்ளளத் தோலுடைய ஆதிவாசிப்பிள்ளைகளுக்கென நடத்தப்பட்ட' பராமரிப்பு இல்லமொன்றில் தன் இளமைப்பிராயத்தை கழித்தவர். தற்போது ஓலோங்கொங் எனும் இடத்தில் வசிக்கிறார்.

John Louise Clarke (1953 -)

விக்டோரியா வர்னம்பூலில் பிறந்தவர். விக்டோரிய மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்திருக்கிறார். ஜீலோங் இல் உள்ள TAFE கல்லூரியில் Koori Art & Design Course முடித் திருக்கிறார். இவரது சிறுகதைகள், கவிதைகள், ஓவியங்கள் பல இதழ்களிலும், தொகுப்புகளிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. இவரது 'Molly the Grey Kangaroo and the Bush Cleanup Crew' எனும் சிறுவர்களுக்கான புனைகதைப் புத்தகம் 2005இல் வெளிவந்துள்ளது.

Pansy Rose Napaljaree:

இவர் 1998 காலப்பகுதியில் வட அவஸ் திரேவியாவில் அமைந்துள்ள லஜமனு பாடசாலையில், ஆங்கிலப் பாடக்கோப்புகளை தனது சொந்த மொழியான Warlpiri யில் மொழி யாக்கம் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் சில கவிதைகளும், சிறுகதைகளும் எழுதி யுள்ளார்.

குறிப்புக்காக

குறிப்புக்காக

வீடு

எனக்கோர் வீடு வேண்டும்
நாலு சதுர அறைகளும் (10 அடி x 10 அடி)
நன்நான்கு மூலைகளும்
நீலசதுர விறாந்தைகளும் அற்றதோர்
வீடு வேண்டும் எனக்கு.
என்னைச் சமுற்றும் கடிகாரமும்
என்னோடே வளரும் சவர்களும்
குற்றி உயர்ந்து இறுகிய கல்மதில்களுமற்றதோர்
வீடு வேண்டும் எனக்கு.
பூட்டற்ற கதவுகளுடன்,
சாத்த முடியாத ஜன்னல்களுடன்
எப்பக்கமும் வாயிலாக
வீடொன்று வேண்டும் எனக்கு.
குளிரில் கொடுகி
வெயிலில் உலர்ந்து
மழையில் குளித்து
காற்றில் அசைந்து -என் பூக்கள்
பறந்து பரவசம் எங்த
ஒரு வட்ட வட்ட வீடொன்று வேண்டும் எனக்கு
வானத்தின் வளைவுடன்.

Price: Rs. 60

ISBN 978-81-924400-3-3

9 788192 440033 >

மாற்று